

gaae ud paa, at Loven i det Hele er velkommen; at imidlertid § 4 vilde møde ganske det samme Bifald som de øvrige Paragrapher, er en Illusion, jeg ikke har hengivet mig til, men jeg troer dog at burde overfor de ærede Medlemmer for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (P. Pedersen) og Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Petersen) vindicere, hvad der er udtalt i Motiverne, nemlig at det allerede af Loven af 16de Marts 1851 fremgaaer, at det har været fuldkommen erkjendt, at den Erstatning, som Staten gav Udbydere og Lægsdistricterne, ikke var tilstrækkelig, og jeg troer at det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Petersen) noget har underbygget den Mening, man kan finde i § 27, hvor der er Tale om at udsætte Foderheste i Districterne. Det forekommer mig, at denne Paragraph ligefrem antyder, at man meget vel vilde, at det ikke vilde nytte Noget at indskrænke sig til den Erstatning, som Staten gav. Man forudsatte ligefrem, at Districterne betalte Mere, og Alt, hvad man vilde sikke sig, var, at Staten ikke for disse Heste kom til at betale Mere, end selve Districterne betalte. Der ligger deri, troer jeg, en naturlig Fortolkning af § 27, og naar man sammenholder den med de almindelig bekjendte factiske Forhold, er der ingen Tvivl om, at der ligger den Mening i § 27, som jeg har gjort gjældende i Motiverne til Lovudkastet. Imidlertid er det jo en Sag, som nærmere vil komme under Overveielse, og jeg har derfor kun troet at burde bemærke, at det dog ikke er saa ganske uden Grund, at denne Paragraph er bleven citeret. Naar det Duffe er blevet udtalt, at hele Udgiften maatte gaae over paa Statskassen, og at saaledes Hartkornet maatte bliver befriet derfor, forekommer det mig dog betænkeligt, at man saaledes vil lade Statskassen udrede, hvad der hidtil har været udredt af en ganske bestemt Kategori af skattepligtige Borgere, og desuden kan jeg ikke være for, at Krigsministeriets Budget tilshueladende bliver saa overmaade stort. Det er allerede større, end jeg kunde ønske, men ved saadan kunstig Forhøielse vil det fremtræde langt høiere, end det virkelig er. Det kan jeg ikke ansee for ønskeligt, da det vil vække vrang Begreber om, hvad Hæren koster.

Finantsministeren: Skjøndt jeg ikke er saa heldig at have faaet nogen Andeel i den Anerkjendelse, der er ydet Lovforslaget, skal jeg dog gjerne vedkjende mig, at det er mig, der har holdt paa og fremdeles holder paa, at der ikke tages en Byrde fra Hartkornet, som det nu har, og væltes over paa Statskassen, uden at der gives Bederlag derfor. Der er heller ikke hos mig den fjerneste Tvivl om, at denne Udredning af Districtsheste er en Hartkornshyrde. Jeg skal ikke tvistes med det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Petersen) om, hvorvidt det i 1774 var et pecuniært Offer for Hartkornet; men hvad der er fuldkomment sikkert, er dog to Ting. Den ene er, at Loven af 16de Marts 1851 i sin § 3 siger, at Udbydere af disse Heste fra 1ste April 1851 skal overtages af Landets samlede Hartkorn. Altsaa er der ikke den fjerneste Tvivl om, at det er en Hartkornshyrde, og jeg skal tillade mig at gjentage, hvad den ærede Krigsminister sagde, at § 27 gaaer ud fra den aldeles bestemte Forudsætning, at det, der udredes af Statskassen for Hestene, ikke er tilstrækkeligt og i alt Fald ikke svarer til de Summer, som udredes af Hartkornet til at holde disse Heste; det ligger aldeles tydeligt at læse i § 27, at den factiske Tilstand er, at det, som Staten betaler, ikke er tilstrækkeligt til at udrede Omkostningerne. Jeg troer nu ikke, at der er nogensomhelst Sandsynlighed for, at dette Forhold paa nogen Maade skulde forandre sig, men derimod holder jeg mig overbevist om, at Beløbet snarere vil stige, thi vel er der, saaledes som det ærede Medlem fra Ringkjøbing Amt (Madsen) har ophlyst, Tilfælde, hvoraf jeg ogsaa godt kunde ophylse nogle, i hvilke man, forinden man ret fik Dinene op for, hvad man indlød sig paa, og saae, hvad det var, man havde gjort, endog gav Penge for at have Districtsheste. Jeg troer imidlertid, at Enhver, der har haft med dette Forhold at gøre, snart er kommen til den Erfaring, at det ikke var rigtigt at indlade sig derpaa. Der er mig Tilfælde bekjendt, i hvilke man endogsaa har forlangt 100 Rd. for at tage en saadan Hest, ja, det er mig bitterligt, at der er Steder, hvor man maa give 50 til 60 Rd. forinden det, Staten giver, for at holde